

Rigsdagstidende.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 317

Femte Session.

99de Møde.

Onsdagen den 1ste Marts.

(Fortsf.)

D. Thomsen (fortsf.): Jeg er derved bleven bestyrket i den Anskuelse, at det virkelig vilde være en Ubillighed imod dette „fattige Fisserfolk“, dersom man ikke vilde gaae ind paa det Forlangende at nedsatte Diæterne til 64 Skilling. Det er det ærede Thing bekendt, at de Andragender, som ere komne her til Thinget, saa at sige fra alle Pastorater paa Færøerne, og som ere undertegnede af mellem 4 og 500 Vølgere, gaae ud paa, at man skulde nedsatte Diæterne til 48 Rigshankskilling (Eskjærning: Skilling, Rigshmynt!), ja, nu til 48 Skilling Rigshmynt eller en halv Rigsdaler, da dette efter Andragernes Formening vilde være fuld Erstatning for Opholdet og Udlaget ved Nærvarelsen i Lagthinget, og isærdeleshed, fordi Landet, efter deres Overbeviisning, ikke er i stand til at taale nogen større Udgift. Jeg er, som sagt, ved de Oplysninger, jeg har indhentet, bleven end mere bestyrket i, at det virkelig forholder sig saaledes, som disse mange Vølgere paa Færøerne have udtalt. — Jeg skal tillade mig at give en kort Udsigt over dette Forslags Historie. Da denne Sag første Gang kom for her i Thinget, havde den daværende Indenrigsminister, der, som bekendt, er en Mand, der er nøie indviet i de særviise Forhold, efter at have indhentet Betænkning fra alle locale Autoriteter paa Færøerne, indstillet, at Diæterne skulde sættes til 64 Sk., fordi man ogsaa der almindeligt erkjendte, at det er en tilstrækkelig Godtgjørelse, og at Indvaanerne ikke kunne taale at udrede noget større Bidrag.

Da Sagen imidlertid siden kom for i selve Lagthinget, og man der satte under Afstemning, om Diæterne skulde sættes til 1 Rd. eller 64 Sk., blev det med 9 Stemmer imod 8 vedtaget at sætte dem til 1 Rd., imedens eet Medlem afholdt sig fra at stemme. Stemmerne stode saaledes omtrent lige. Da Sagen nu kom tilbage her til Danmark, nedkom omtrent samtidigt dermed de mange Adresser til Rigsdagen, som jeg tidligere har omtalt, og ved Sagens Behandling i Landstinget, som tæller 2 Medlemmer, der ere meget nøie kjendte med de særviise Forhold, har man, baade første Gang da Sagen, der var for, og atter, efter at den var kommen tilbage dertil herfra, vedtaget, at Diæterne kun burde sættes til 64 Sk. Jeg troer virkelig, at, naar man vil tage Hensyn til de særviise Forhold, der naturligtviis ikke kunne være saa nøie kjendte af alle Thingets Medlemmer, da vil man finde, at man bør blive staaende ved denne Bestemmelse. Det er fra den ærede Ordførers Side allerede ved Sagens tidligere Behandling her indbragt, at 64 Sk. er en tilstrækkelig Godtgjørelse under de nu værende Forhold paa Færøerne. Men man har yttret, at i Fremtiden kunde det maaskee være, at det ikke var tilstrækkeligt, fordi de friere Handelsforhold, der skulde indføres paa Færøerne, rimeligtviis vilde medføre, at det vilde blive dyrere at opholde sig i Thorshavn. Men nu troer jeg rigtignok, at man ikke allerede nu skal tage Hensyn til den Dyrhed, som muligens vil indtræffe engang i Fremtiden, og at man i alt Fald, naar man allerede nu af den Grund vil tænke paa at paalægge Indvaanerne en større Udgift, dog skulde tage Hensyn til, at man først skulde see at skaffe dem større Indtægter, som formodentlig ogsaa er Hensigten med de nye, friere Han-